

Nr. 12 2025

ifB

NYHETER

Institutet för Bibelöversättning | www.ifb.nu

Sibiriens mångfald

Heroiska översättare når renskötarnas marker
och ger röst åt folk som länge varit tysta.

Bli medlem idag!

Som medlem i Institutet för Bibelöversättning är du en viktig del av arbetet för att ge fler folkgrupper Bibeln på sitt hjärtas språk. Medlemskapet ger dig möjlighet att delta med rösträtt på årsmötet och vara med och forma framtiden för vårt gemensamma uppdrag.

Medlemsavgiften är 150 kr/år
Swisha enkelt till 123 671 96 11
Skriv "Medlemskap" i meddelandefältet
eller gå in på: ifb.nu/medlem.

Vi besöker

Mattias Hallkvist

DAG	DATUM	TID	PLATS
Fredag	23 jan		Alla Folk konferensen, Huskvarna
Lördag	24 jan		Alla Folk konferensen, Huskvarna
Söndag	25 jan	11.00	Alingsås Pingstkyrka
Lördag	7 feb	18.00	Lyktan i Långselse, Salemförsamlingen i Grånge

Jonas Päivärinta

DATUM	PLATS
23- 25 jan	Bibelhelgen, Pingstkyrkan Hallstahammar

Institutet för Bibelöversättning

IFB arbetar för att översätta Bibeln troget mot grundtexten och förmedla Guds budskap på ett klart och begripligt sätt.

Så här kan du ge gåvor

Inom Sverige
Bankgiro: 148-3189
Swish: 123 671 9611

Inom Finland
Mobile Pay 19788

Övriga inbetalningar från utlandet
IBAN: SE57 6000 0000 0000 4228 9769
BIC: HANDSESS

Ansvarig utgivare
Mattias Hallkvist

Tryck
Skilltryck AB, Skillingaryd

Adress
Box 20100
104 60 Stockholm

Kontakt
Tel. 08-722 23 40
E-post: info@ifb.nu
Hemsida: www.ifb.nu

Sociala medier
Instagram @ifbsverige
Facebook @ifbsverige

Org. nr:
802005-2612

Omslagsfoto
Unsplash, Hans-Jurgen Mager

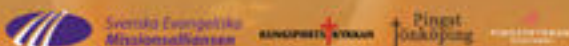
Utgåva
Nyhetsbrevet är gratis och utkommer 12 gånger per år

Ge en gåva!

123-671 96 11

Skanna QR-koden
med via Swish-appen

Heroiska översättare i Sibiens marker

OM MAN ÄR FÖDD i en renskötarfamilj i Sibirien. Hur stor är då chansen att man någon gång i livet får läsa Bibeln på sitt hjärtespråk? Det språk som man växt upp med, som mamma och pappa talade till dig på, det som rör ditt hjärta och känslor.

ELLER OM MAN föds i området kring Altaibergen på gränsen till Mongoliet eller på Tjukotkahalvön, kommer man då någonsin kunna lyssna på Bibeln på sitt eget språk?

IFB:S ÖVERSÄTTARE gör idag ett heroiskt och självuppsämrande arbete med lite hänsyn till egna bekvämligheter. Män och kvinnor som reser dagar med buss, tåg och bil för att sedan rida eller åka snöskoter i timmar för att komma fram till den plats där människorna utan Guds ord på sitt språk bor. Som vandrar ut på tajgan där renskötarnas kåtor är uppspända.

DE BYGGER RELATIONER, äter, lever och finns med folket. Översättare som väljer att bo på avsides platser år efter år för att evangeliet ska bli tillgängligt också där. Ordets hantverkare som sätter sin egen säkerhet på spel för att deras egen folkgrupp ska få del av livets Ord.

GUD ÄLSKAR VARJE SPRÅK OCH MÄNNISKA i Sibirien. Han ser det som för oss kan vara obetydligt. Sådant

som de flesta av oss går förbi utan att bry oss. Han valde att födas som människa i en by som få fäste någon vikt vid. David som var så förbisedd att ingen ens kom på tanken att ta med honom när profeten ville möta alla sönerna. Moses som knappt kunde tala och begick mord. Josef var så illa omtyckt att hans bröder lämnade ut honom till människohandel. Eller ett gäng fiskare förresten – vem väljer en sådan grupp att bli föredömen och grundläggare av en rörelse som skulle förändra hela världen?

SIBIENS FOLK må vara små och obetydliga i världens ögon. Men Gud ser på ett annat sätt! I berättelsen när Samuel smörjer David så står det; "...människan ser det som är för ögonen, men Herren ser till hjärtat". (1 Sam. 16:7b)

NU BER OCH GER vi för Sibiens folk. Låt oss förse våra fantastiska översättare med det stöd de behöver. De sibiriska folken har samma rätt som du och jag att få Guds Ord på sitt eget språk.

Mattias Hallkvist

Direktor, Institutet för bibelöversättning

Sibiriens språkliga mångfald i öst

TEXT JOHANNA SVENSSON FOTO UNSPLASH

Sibirien sträcker sig från Uralbergen till Stilla havet – ett område av tajga, tundra och snötäckta berg. Här lever små folk med urgamla språk, några på gränsen till att försvinna. Genom bibelöversättning får deras modersmål nytt liv – och evangeliet ljuder nu även på tundran, på stäpperna och vid Ishavets kuster.

Sibirien väcker ofta bilder av ändlösa snötäckta vidder och bitande kyla. Vintrarna kan verkligen vara brutala, men landskapet är mycket mer än det. Här, i ett område som täcker över 70 procent av Rysslands yta, rinner Ob och Lena, speglas Bajkalsjöns djupa vatten, ser man Altajbergens snöklädda toppar och Kamtjatkas vulkaner slumrar lätt. Det är en region av dramatisk natur – från tajgans täta barrskogar till Ishavets vindpinade kuster.

Sibirien bär också på en lika dramatisk historia. När det mongoliska riket föll på 1400-talet började Moskvariket expandera österut. Efter erövringen av Kazan 1552 öppnades vägen in i de stora, glesbefolkade markerna. Under de följande århundradena nådde ryska upptäckare hela vägen till Stilla havet, drivna av handeln med eftertraktade pälsar. Samtidigt växte nya bosättningar fram, och med dem följde kyrkor, nybyggargliv och allt fler människor från olika delar av riket.

Detta enorma område har i århundraden varit hem för många folkgrupper: renskötare som flyttat mellan vinter- och sommarland, jägare som följt flodernas lopp och nomader som ridit över stäpperna. Men Sibirien blev också en plats dit människor förvisades – först under tsarernas tid och senare i Sovjetu-

nionens GULAG-läger, där miljontals människor levde och dog under extremt hårda förhållanden. Landskapet präglas därför både av ursprungsfolkens långa närvaro och av minnet av dem som tvingades hit.

I takt med kolonisationen under 1600–1800-talet anlände pälsjägare, bönder, soldater och straffångare. Den ortodoxa kyrkan etablerade sig tidigt och blev en av de mest synliga institutionerna i området. Vid 1870-talets slut fanns över 1 500 kyrkor runt om i Sibirien, vilket visar hur snabbt regionen förändrades.

Mitt i dessa förändringar lever språken vidare. Sibirien är än i dag hem för ett trettiotal minoritetspråk, ofta små och sårbara, men samtidigt unika och värdefulla i översättningsarbetet. Redan på 1800-talet började missionärer arbeta med att ge bibliska texter på dessa språk. Svensken Cornelius Rahm reste 1818 till Selenginsk i Burjatien, där den brittiske missionären Edward Stallybrass ledde ett tidigt översättningsarbete till mongoliska. Senare utvecklade teologen Nikolaj Ilminskij ett omfattande system för att utbilda minoritetsfolk till lärare och översättare i sina egna språk.

Västra Sibirien – flodernas och renarnas land

Här dominerar Obflodens stora bassäng och Uralber-

gens sluttningar. Chantier, mansier och nentser lever sedan länge av fiske, jakt och renskötsel. Under 1800-talet nåddes flera av dessa folk för första gången av kristen undervisning genom små evangeliedelar. I dag fortsätter bibelöversättningarna att ge dessa språk nytt liv.

Södra Sibirien – bergen och stäpperna

Landskapet öppnar sig mot Mongoliet, med Altajbergen som reser sig dramatiskt. Här bor många turkiska och mongoliska folk med starka kulturella traditioner – till exempel tuviner, altajer och jakuter som talar turkiska språk, medan burjaterna talar ett mongoliskt språk. Både burjater och tuviner har historiskt varit präglade av tibetansk buddhism, vilket gör bibelöversättningens resa hit särskilt intressant. I dag finns hela Bibeln på både tuvinska (2011) och burjatiska (2024), båda översatta av IFB. Bland altaifolket pågår nu vårt arbete med att färdigställa hela Bibeln.

Norra Sibirien och Kamtjatka – vid världens utkant

Längst i norr och öster är klimatet hårt, men havet och floderna har alltid varit livsnerven. Evenker, evener, tjuktjer och korjaker har i generationer levt av jakt,

fiske och sjöfågel. När det ortodoxa missionsällskapet bildades 1869 riktades mycket av dess arbete hit, och kring sekelskiftet 1900 fick flera av dessa språk sina första bibeldelar. I dag når evangeliet även dessa arktiska folk på deras egna språk.

Ett levande arv

Bibeln har nått Sibirien på många vägar. Ett av de mest kraftfulla exemplen är pastorn Henry Lansdell, som 1879 reste genom regionen med tre järnvägsvagnar fyllda med biblar och delade ut över 55 000 exemplar. Dessa tidiga pionjärer lade grunden för ett arbete som fortsätter än idag.

För många folkgrupper är en bibelöversättning mer än en bok – den är en bekräftelse på att deras språk och kultur bär ett eget värde. För någon kan det vara första gången de hör ”Gud är kärlek” på sitt modersmål. För en annan blir det en påminnelse om att de inte är bortglömda, trots avstånd och kyla.

Bibelns ord på sibiriska språk är därför inte bara böcker. De är vittnesbörd om uthållighet, identitet och hopp – från Aleuterna i öster till chanterna i västra Sibirien, och till burjaterna kring Bajkalsjön i söder.

Bibeln i renskogens land

I de vidsträckta skogarna i norra Sibirien lever evenkerna fortfarande nära naturen, med renhjordar och traditionella seder som grund för vardagen. Genom översättningen av Bibeln till deras språk har Nadezhda Jakovlevna och hennes kollegor inte bara bevarat orden, utan också gett språket nytt liv och byggt en bro mellan generationer.

TEXT JONAS PÄVIÄRINTA FOTO IFB

När Nadezhda Jakovlevna berättar om sin barndom i norra Sibirien blir det nästan som att vi följer med henne dit. Hon beskriver ljudet av renarnas bjällror som väckte henne om morgnarna, den krispiga kylan som bet i kinderna och doften av rök från eldstaden.

– Vi bodde i tält, precis som våra förfäder. På vintern var det hårt, men vi hade renkläder och stövlar av skinn som höll oss varma. Än i dag lever en del av vårt folk så, även om det också finns byar med hus, säger hon.

Evenkerna är ett av Sibiens urfolk, spridda över stora områden från Jenisejfloden till Amurregionen. Deras traditionella liv är knutet till tajgan, de väldiga skogarna som täcker stora delar av nordöstra Asien.

Många lever fortfarande delvis som nomader. På sommaren flyttar de med sina renhjordar till nya betesmarker, och på vintern söker de sig till mer skyddade platser. När de reser tar de bara med sig det mest nödvändiga.

– Evenkerna är mycket ärliga människor. Ingen behöver vara rädd för att bli bestulen. Däremot måste man skydda sig mot djuren, både vargar och björnar. Därför bygger vi våra förråd högt uppe i träden, berättar Nadezhda.

Även maten visar deras anpassning till omgivningen. Ett gammalt inslag som lever kvar är bröd

bakat på renmjölk med hög fetthalt, viktigt i ett område där temperaturen ofta sjunker långt under noll.

– Det är ett helt annat liv än det ryska. Men det är vårt liv. Våra traditioner gör oss till det vi är, säger hon.

En oväntad väg till översättning

Att Nadezhda en dag skulle bli en av de viktigaste språkbärarna bland sitt folk var långt ifrån självklart. När hon först fick frågan från Institutet för Bibelöversättning om att översätta Bibeln, kände hon mest tvekan.

– Jag var inte troende då, och jag var nervös över att engagera mig i översättningsarbetet. Men min vän, Anna, ville börja översätta och hon övertalade mig att vara med. Jag tänkte att jag kunde göra det för språkets skull. Jag ville bevara vårt språk, säger Nadezhda.

Men under arbetets gång förändrades något. Bibelns ord fick också betydelse för hennes egen tro, och så småningom fick hon en personlig tro på Jesus.

Orden som saknades

Ett av de starkaste minnena för Nadezhda är översättningen av Fader vår.

– När vi kom till raden 'helgat vare ditt namn' tog det stopp. Ordet helig fanns inte på vårt språk, berättar Nadezhda.

Hon och kollegan Anna satt länge med texten

framför sig. De visste vad meningen betydde på ryska, men hur skulle man förklara något som inte hade någon motsvarighet på evenkiska?

– Vi började fråga oss vad helighet egentligen är. Är det något ljust? Något som genljuder, som man känner utan att se? Vi försökte hitta en bild som evenkerna skulle förstå, säger Nadezhda.

Tillsammans började de forma ett nytt ord som kunde rymma idén om något rent, avskilt och vördnadsfullt, något som står över det vanliga.

– Det var en barriär, men det var också början på något nytt. Språket fick växa, och vi fick växa med det, säger hon.

Den första bönen

För Nadezhda blev översättningen också en personlig resa. Det som från början var ett språkprojekt började gradvis beröra något djupare. När hon arbetade med bibeltexterna märkte hon hur orden, som först känts främmande, började tala till henne själv.

Hon minns tydligt en dag på Balkan, där hon var med och arrangerade ett seminarium för översättare. Deltagarna kämpade med samma frågor som hon: Hur bevarar man sitt språk och samtidigt uttrycker en tro som är ny för ens folk?

I början av seminariet uppstod ett ögonblick av tystnad. Det var dags att be, men ingen tog ordet.

– Jag trodde att någon annan skulle börja. Till slut insåg jag att det fick bli jag. Och jag bad Fader vår på evenkiska. Det var första gången jag bad högt. Det kändes både märkligt och underbart, säger hon.

För Nadezhda blev det ett avgörande ögonblick. Hennes tro hade fått en egen röst på hennes eget modersmål. Orden hon tidigare bara arbetat med som text hade nu blivit levande.

Ett språk som får nytt liv

I dag pågår översättning av Psaltaren, Ordspråksboken och Markusevangeliet. Men kanske är IFB:s Barnbibel den mest uppskattade. Den används i skolor och har kompletterats med ljudinspelningar, något som är särskilt viktigt för dem som ännu inte kan läsa.

– Eftersom många inte kan läsa är inspelningarna livsviktiga. Barnen, och andra, kan lyssna, och språket får leva vidare i deras öron och hjärtan, säger Nadezhda.

Vägen dit har dock inte varit enkel. I början mötte översättarna både misstro och fördomar. En del förstod inte varför Bibeln alls behövde översättas. Andra trodde att arbetet gjordes för pengar.

– Vi gör det här för våra barn. För nästa generation. Bibeln är också en nyckel för att vårt folks språk ska bevaras, säger Nadezhda.

För evenkerna, som alltid levt nära naturen

med renskötsel som livsnerv och jakten som grund, är framtiden osäker. Färre barn talar språket, och utbildningen i de avlägsna byarna är bristfällig.

– Jag ber att livet för evenkerna ska bli bättre. Att vi får behålla renarna, jakten och vårt sätt att leva. Att barnen får utbildning och en ljusare framtid. Och framför allt, att vi inte glömmer språket från våra fäder, säger Nadezhda.

Genom översättningsarbetet har Bibeln fortsatt att fylla sin centrala roll och samtidigt blivit en bro mellan generationer samt ett sätt att bevara ett språk som annars riskerade att tystna.

När Nadezhda berättar om sin första bön på evenkiska, eller om hur hon och hennes kollegor skapade ord som tidigare inte funnits så blir det tydligt att deras arbete är en handling av kärlek, både till Gud och till sitt folk.

En röst för ett folk

Trots hot och förföljelse fortsätter forskaren och översättaren Gulsifa sitt livsverk: att ge de sibiriska tatarerna Bibeln på deras eget språk. Hon ser översättningen som både en andlig skatt och ett sätt att rädda ett hotat språk – och ber om förbön för att hennes folk ska upptäcka visheten i texterna.

TEXT MATTIAS HALLKVIST FOTO IFB

Bild Gulsifa jobbar med bibeltexten i en by med invånarna.

Gulsifa föddes i en stor syskonskara i en by fem mil utanför Tobolsk i västra Sibirien. Hon utstrålar envishet och är tydlig med att hon kämpar för en sak; att rädda sitt folk, språk och kultur. Hon är sibirisk tatar och har hela sitt liv bott i området där hennes folk levit i århundraden. Redan under studietiden vid institutet i Tobolsk började hon forska om sitt folks historia och kultur. ”Från mitt andra år på institutet studerade jag sibiriska tatarers etnografi. Denna forskning ledde till en doktorsavhandling om sibiriska tatariska samhällen, och sedan till andra ämnen inom sibiriska tatarers historia och etnografi, inklusive släktforskning. Jag besökte över hundra byar och samlade in material”, säger hon. Men under de senaste tio åren har hennes fokus flyttats till språket – och till Bibeln. ”Mitt intresse för bibelöversättning är först och främst kopplat till att bevara vårt modersmål, det sibiriska tatarspråket,” förklarar hon, men hon ser också något mer som Bibeln kan ge.

Språket närmare baskiriska än Kazan-tatariska

Många kanske tror att sibirisk tatariska är samma språk som den tatariska som talas av folkgruppen tatarer som bland annat bor i republiken Tatarstan med huvudstaden Kazan. Varför behövs då en särskild översättning till

sibirisk tatariska, när det redan finns en Bibel på ”Kazan-tatariska”, som IFB översatt och tryckt sedan flera år tillbaka? Enligt Gulsifa är skillnaderna stora. För de flesta sibiriska tatarer är Kazan-tatariskan lika främmande som ett helt annat språk. Vi ligger faktiskt mycket närmare basjkiriskan, förklarar hon. Likheten med basjkirerna beror både på geografisk närhet och på gemensamma historiska stammar. Ändå måste våra barn idag, vid sidan av ryskan, läsa Kazan-tatariska i skolan vilket inte är rätt. Det är ju inte deras språk säger Gulsifa upprört.

Sedan 2016 arbetar Gulsifa med Institutet för Bibelöversättning. Hittills har hon och projektgruppen översatt böckerna Jona, Rut, Ester, Markusevangeliet och delar av första Mosebok. Barnbibeln har också precis blivit klar och trycks nu. ”Min dröm är att komma långt med bibelöversättningen... vårt språk kan återupplivas med hjälp av dessa texter.”

Förföljelse och uthållighet

Men arbetet har väckt motstånd. När översättningen av Jona bok presenterades utsattes hon för hårda attacker och hot från vissa personer och sammanhang. Hon berättar om hur det blev som en personlig jakt på henne, hur människor till och med anklagade henne för att hon

planerade döpa det muslimska sibirisk-tatariska folket. Hon fnysar lite åt påståendet. ”Hur skulle jag kunna göra det? Jag är översättare, inte någon som döper.

Hon har vägrat vika sig för hoten. Dom får säga vad dom vill, säger hon och hon har stöd, framför allt hemifrån. ”Jag är väldigt tacksam mot min man. Han sa att jag gör ett mycket stort arbete och att jag inte ska bry mig om förföljelsen... att vi gör det för framtiden och för vårt folk.”

Byar med starka traditioner

Mycket av Gulsifas arbete har skett ute i byarna. Hon beskriver två olika världar: byar nära städer med vägar, el och gas – och avlägsna bosättningar som bara kan nås med helikopter, flyg eller vintertid via frusna floder.

I de senare lever fortfarande uråldriga traditioner. ”För att få vatten måste de hämta is från floden och smälta den hemma. De lever på jakt, fiske, svamp-plockning och bär från skogen.”

Det är i dessa byar, där språket och kulturen lever starkast, som översättningarna tas emot mer naturligt.

Nya sätt ger mer respons

I år har Markusevangeliet blivit klart och tryckts. För första gången någonsin kan berättelserna om hur Jesus stillar stormen, uppväcker Jairus döda dotter, ger mat till 5000 och Petrus proklamation om Jesus som Messias att läsas på sibirisk tatariska.

De bibelböcker som än så länge översatts har tryckts i mindre upplagor och delats ut till intresserade och till bibliotek. Men det format som väcker mest respons är ljudinspelningarna som görs av texten. ”När mina bekanta får ljudinspelningar säger de: ’Åh, så in-

tressant, detta är vårt eget språk. Allt är lätt att förstå. Det väcker nyfikenhet, säger Gulsifa.

IFB producerar nu mobilappar på sibirisk tatariska som fylls med mer text och ljud vilket kommer nå fler och längre.

Bön och framtid

När jag frågar hur vi kan be för arbetet är Gulsifa tydlig; ”Jag vill att människor ska be för att mitt folk ska förstå innebörden av dessa texter... Bibelns budskap har träffat mitt hjärta och sinne, jag vill att mitt folk även ska se visheten och värdet i dem.”

FAKTA

Folkgrupp: Sibiriska Tatarer

Språk: Sibirisk tatariska

Antal: 200.000 – 400.000 (Gulsifa menar minst 400.000)

Område: Sydvästra Sibirien

Religion: Sunni Islam

Bibelöversättning

Pågår (Jona, Rut, Ester och Markus publicerade) & Bibliska berättelser

Kuriosa: Efter nederlaget vid Poltava 1709 satt 1200 svenskar i krigsfångenskap i Tobolsk, mitt bland de sibiriska tatarerna.

IFB Ryssland firar 30 år!

TEXT MATTIAS HALLKVIST FOTO IFB

Bild: Mattias Hallkvist håller tal på jubileumshögtiden.

DEN 17 OKTOBER I ÅR HÖLLS SÅ 30-ÅRS JUBILÉET av IFB Ryssland i St. Andreas-klostret i Moskva där IFB har sina lokaler. Det som skett dessa år är smått ofattbart. Enbart genom kontoret i Moskva har 65 översättningsprojekt startats, över 400 titlar har tryckts och hela Bibeln har färdigställts på 11 språk, Nya Testamentet på över 20 språk.

DET VAR EN REGNIG DAG för 30 år sedan som Marianne Beerle-Moor, dåvarande ledare för IFB:s kontor i Moskva, gick på de gråblöta gatorna för att äntligen lämna in alla dokument, så att Institut Perevoda Biblii (Institutet för Bibelöversättning) äntligen kunde registreras som en officiell, laglig organisation i Ryska Federationen. Fem år tidigare hade Boris Arapovic flyttat från huvudkontoret i Stockholm till Moskva för att få igång ett kontor i landet där den sovjetiska flaggan fortfarande vajade i Kreml men inom kort skulle halas och den ryska trefärgade dito hissas.

DET SOM FÖRUT VARIT EN DRÖM skedde nu i rasande fart och översättning på språk efter språk startade. Förutseende och framsynt såg Boris och IFB i Sverige mycket fort två saker. För det första, styrning och ledning av projekten behöver vara så nära arbetet som

möjligt, alltså ett nationellt kontor i Moskva. För det andra, Bibeln tillhör alla och ett brett samarbete med alla kyrkofamlier och sekulära vetenskapliga institutioner inleddes.

30 ÅRS-JUBILÉET hölls under en tre-dagarskonferens med temat "Forum för Lingvistik 2025; Bibelöversättning som en möjlighet att bevara och utveckla språk, tradition och nya sätt." Konferensen arrangerades av IFB tillsammans med "Institute of Linguistics of the Russian Academy of Sciences" med ett stort antal talare från den akademiska världen och Bibelöversättningsområdet.

FRÅN IFB SVERIGE VAR det en glädje och förmån att få vara på plats, även om vädret var lika regnigt och grått som den dagen när Marianne gick för att registrera IFB i Ryssland. Efter mitt tal på högtidsmötet under jubileet, då jag poängterade hur IFB Sverige, IFB Finland och IFB Ryssland är ett och hur vi verkar tillsammans för att alla folk ska kunna läsa Guds Ord på sitt eget hjärtenspråk, klappade en rysk baptistpastor mig i ryggen och sa; "Du vet, det är bara här på IFB detta kan hända. Ortodoxa präster, baptist- och pingstpastorer, företrädare från karismatiska sammanhang, organisationsledare från olika grupper, en ortodox kristen dövgrupp och ledare för

Bild: Mattias Hallkvist mötte Aleksandr Troisky som är ordförande för IFB i Ryssland.

Vill du synas och göra en skillnad samtidigt?

Företagare se hit!

Vill du vara med och översätta Bibeln till de onådda folken? Din annons gör skillnad. När du annonserar i IFB:s tidning är du med och driver bibelöversättning framåt bland folk som ännu saknar Guds ord på sitt eget språk.

Synlighet för er – Bibeln på hjärtats språk för dem. Boka annons för 2026 – Helsida, halvsida eller en kvartssida.

Kontakta oss via info@ifb.nu eller ring oss på 08-722 23 40

sekulära institutioner umgås, arbetar tillsammans och firar tillsammans. Det sker bara på IFB, jag har aldrig sett detta förut.”

När sedan kvällen fortsatte och fylldes med vördnadsfull sång av tre ortodoxa präster på ryska, innerlig Jesustillbedjan på balkariska, lovsång på altai och tuvinska, klosterbön på arabiska och psalmer från en baptistförsamling så ser jag hur det som grundlades i Sverige för 52 år sedan och i Moskva för 30 år sedan lever vidare och är starkare än någonsin; Bibeln tillhör

Bild: IFB:s ledare i Ryssland, Bronwen Cleaver tillsammans med IFB Sveriges ledare Mattias Hallkvist under 30-års jubileet.

Ryktet spred sig

I oktober hände något historiskt i Salekhard, Sibirien: de fyra evangelierna och Apostlagärningarna invigdes på nentsiska. När Guds ord lästes upp på folkets eget språk fylldes salen av en stilla rörelse – många hörde Bibelns budskap så som deras förfäder skulle ha hört det. Ryktet hade spritt sig i staden den söndagen ”Bibeln finns på nentsiska och böckerna har anlänt!”

För nentserna är detta mer än en bokutgivning. Det är ett andligt hemkomstögonblick. En kvinna beskriver hur hon gav bort sin nytryckta nentsiska Bibel till en man hon mötte på vägen hem från samlingen – i hopp om att orden skulle nå hans hjärta som de hade nått hennes. Till hennes glädje började mannen läsa direkt och han läste högt så orden bara flödade utan att staka sig en enda gång.

Prenumerera på vårt nyhetsbrev

Ett ovärderligt stöd
för dem som ännu
saknar Bibeln.

Följ oss på
Sociala medier

Följ med i vårt arbete bland de bibellösa folken
för att få bibeln översatt till hjärtats språk. Du
får 12 stycken utskick om året – 8 st nyhetsbrev
med aktuella uppdateringar och 4 st tidningar
med fördjupning.

Helt gratis – direkt till din brevlåda eller mejl!

Skanna QR-koden
med din kamera.

Ge en julgåva till renskötarfolken!

Julkampanj!

I SIBIRIENS VIDSTRÄCKTA VINTERMARKER vandrar renskötare mellan tältplatser och betesmarker, ofta långt från byar och vägar. Många av dem har aldrig fått höra eller läsa Bibeln på sitt eget språk – det språk som bär deras hjärtan, deras minnen, deras identitet. Var med och visa att de inte är bortglömda, att det finns hopp och att Gud talar också deras språk.

DIN JUL-GÅVA GÖR HELA SKILLNADEN

- Ge så att vi kan fortsätta översätta Bibeln till renskötarfolkens språk.
- Ge så att vi kan förse våra översättare med det stöd de behöver.
- Ge så att hjärtats språk når ut över tundrans frusna marker.

Din gåva förvandlas till ord av liv!

Ge en gåva här!

Öppna Swish-appen och
skanna QR-koden med
din kamera.